

Els de l'hoquei

Oi que fa pocs anys que el títol hauria estat aquest? Ningú no ho posaria en dubte. Per sort, ara que el feminisme és mainstream, TV3 s'ha permès una sèrie sobre un esport minoritari femení. I la sèrie ha tingut èxit. Especialment, aquesta segona temporada. Sense tenir en compte els informatius, el dia 11 de maig, va ser el programa més vist. Amb un share de 14.5%. Si tenim en compte que el Polònia ?que és un dels programes més vistos a Catalunya? té una mitjana d'un 25%, la seva puntuació és molt bona. Quasi atrapa a Merlí.

Les jugadores d'hoquei catalanes n'estan prou contentes ?encara que troben a faltar més escenes de joc? perquè les ha visibilitzat força. I han notat un creixement de l'interès per aquest esport.

Però la sèrie va molt més enllà dels patins i dels estics. Perquè ha volgut tenir unes protagonistes femenines i les seves històries. Ha volgut, en hora de màxima audiència, transmetre un missatge de reivindicació feminista. I ens agradi o no l'esport, donar rellevància a les dones, sigui en l'àmbit que sigui, és bo per a les dones.

A més, les actrius protagonistes són dones amb una intencionada voluntat de servir d'exemple per a conscienciar a moltes altres dones. Elles també poden ser agosarades, valentes, fortes, lluitadores... tant o més que els homes.

A més, aquesta sèrie ha estat escrita per dones. I és el resultat del treball de final de grau de quatre estudiants de Comunicació Audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra: Laura Azemar, Ona Anglada, Natàlia Boadas i Marta Vivet.

L'argument vol transmetre la necessitat de ser feminista dins de l'esport. Quan per exemple, l'Enric només vol lluitar per l'equip masculí i elles no s'hi resignen. O quan els nois tenen millor horari d'entrenament i elles aconsegueixen repartir-se el camp a sorts...

Entre totes les protagonistes, Laia Fontán, de la nostra Catalunya Central perquè és de Cardona, ha mostrat un especial interès en remarcar la seva voluntat feminista.

No fa gaires dies va penjar a Instagram, una foto seva amb el seu rostre ?tot mostrant una imatge diferent? però amb el braç esquerra aixecat ensenyant que no va depilada. I la foto va acompanyada d'un text: «El bosc de primavera no és cap escàndol» I al costat, una emoticona d'un gira-sol.

En una entrevista a El Periódico ?que no fa gaires dies també va publicar Regio7? la Laia explica la seva reivindicació i el seu feminisme.

I diu que el seu personatge ?que ha aportat mala maror però que també els ha fet entendre que elles són més que un equip? jugaria millor sense sentir el ròssec dels pèls a l'aixela. Però que ella, confinada, troba que el bosc és prou escaient.

I és que s'han de produir i hem veure sèries feministes fins que el concepte deixi de ser mainstream i sigui una forma de normalitat. I que accions com les de la Laia Fontán ja no siguin una excepció.